Dosarul nr.1-395/2025; 1-25139056-51-1-30092025

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

23 iunie 2026
mun.Ungheni
Judecătoria Ungheni,
Instanţa compusă din:
Preşedintele ședinței, Judecător Anatolie RUSU
Grefier Maria VOVC
Cu participarea:
Acuzatorului de stat, procurorul Sergiu COLESNIC
Apărătorului inculpatului, avocatul Tatiana NASTAS
În prezența:
Inculpatului Ivan COZARI
Părții vătămate Ștefan DINICIUC

A examinat în şedinţă publică, în limba de stat, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui:

Ivan COZARI, *****, anterior condamnat: - prin sentința Judecătoriei Ungheni din 14.12.2016 în temeiul art.179 alin.(1) Cod penal la o pedeapsă sub formă de 133 ore MNFC; - prin sentința Judecătoriei Ungheni din 10.07.2025 în temeiul art.187 alin.(2) lit.d), e) Cod penal la o pedeapsă sub formă de 4 ani 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 3 ani, moldovan, cetățean al Republicii Moldova, *de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal.*

Date cu referire la cauza penală şi examinarea acesteia:
Perioada de examinare: 10.10.2025 – 23.06.2026;
Acuzatorul de stat, procurorul Sergiu Colesnic, în dezbateri judiciare, a pledat pentru recunoaşterea inculpatului, **Ivan COZARI,** vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de 4 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Potrivit art.84 alin.(4) Cod penal de stabilitt pedeapsa definitive sub formă de 6 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Totodată, a solicitat aplicarea măsurii preventive, obligarea de a nu părăsi țara, încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 768 lei din contul inculpatului, nimicirea corpului delict;
Apărătorul inculpatului, avcatul Tatiana Nastas, în dezbateri judiciare, a pledat pentru achitarea inculpatului.

Urmare a examinării cauzei penale şi a probatoriului administrat de părţi, cercetat în şedinţa de judecată, instanţa de judecată

constată:

Situaţia de fapt reţinută de instanţă

1. **Ivan COZARI** la data de 22.05.2025, în jurul orelor 18:40, în timp ce se afla în loc public, în esența art.131 lit.a) din Codul penal, pe o stradă din sat.Soltănești, r-nul Nisporeni, urmărind scopul încălcării ordinei publice și aplicării violenței asupra persoanei, intenționat, demonstrând o lipsă evidentă de respect față de societate și normele etice general acceptate, încălcând ordinea publică, în urma unui conflict cu cet.Diniciuc Ștefan, l-a bruscat și i-a aplicat ultimului o lovitură cu un ciocan în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.202533D0192 din 22.07.2025, plagă contuză în regiunea frontală pe stânga a capului, echimoză și edem posttraumatic în regiunea periorbitală pe stânga, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur sau la lovirea de un asemenea obiect, prin mecanism de lovire; excoriație în regiunea nasului, excoriație în regiunea gâtului, excoriație în regiunea umărului stâng, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur sau la lovirea de un asemenea obiect, prin mecanism de lovire și fricțiune, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță de către organul de urmărire penală, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.
2. Inculpatul, **Ivan COZARI,** în ședința de judecată nu a recunoscut vina și a declarat că ducea animalul pe imaș la păscut. Nu ține minte când a fost. Ștefan a început a se adresa la animal. El i-a spus să îl lase în pace, a văzut că e beat și l-a lăsat în pace. Ștefan se afla la Angheluș Mihail în ogradă, el se repede la cal, acesta e armăsar și i-a spus să îl lase. S-a dus pe șes, a priponit calul. Când s-a întors, Diniciuc Ștefan a ieșit în drum, a început un conflict, încerca să-l lovească, a dat să-l pălească cu capul dar a dat cu capul de ciocan care era la el în mână. Până la acest conflict erau în relații normale. Conflictul s-a terminat cum Ștefan s-a pălit. El a plecat spre casă la deal. După ce s-a lovit de ciocan, a căzut jos. Personal lovituri lui Diniciu Ștefan cu ciocanul nu i-a aplicat. Vina nu o recunoaște, nu este de vină. Ștefan a sărit la el la bătaie, el se ferea. Dânsul era treaz iar Ștefan în stare de ebrietate.
3. Vina inculpatului, **Ivan COZARI**, în săvârşirea infracţiunii imputate este dovedită de declarațiile părții vătămate și a martorilor.
4. Partea vătămată, Andrei Roman, în ședința de judecată a declarat că are pretenții materiale, să fie încasați banii pe care i-a achitat pentru operația medicală, suma de 762 lei. Prejudiciu moral nu solicită. Vrea să fie pedepsit conform legii. El a încercat să se împace, s-a dus la el ca parte vătămată să-i achite banii, și el să își retragă plângerea, el a spus că nu are bani. A fost cu un an în urmă cazul. Se afla în ogradă la Angheluș Mihai. Cozari Ivan a trecut cu calul pe drum și el a imitat cum face calul. Ivan l-a înjurat, după care s-a dus, a priponit calul. El a ieșit și l-a întrebat de ce l-a numit așa. Ivan l-a împins și el, de asemenea, l-am împins. Ivan a căzut jos, iar când s-a ridicat, a luat și l-a lovit cu ciocanul în regiunea capului. Ciocanul era în mână la Cozari Ivan. Când a căzut, s-a trezit într-o baltă de sânge și Cozari Ivan nu mai era lângă el. Ajutor i-a acordat Chelsău Andrei, care l-a sunat pe fratele lui, Diniciuc Vasile, și a venit. Chelsău Andrei nu a văzut conflictul, soția lui a văzut, Stepanida. Ea fix în acel timp stătea acolo de vorbă și a văzut cum el l-a lovit. Din prima lovitură a căzut la pământ, până atunci nu l-a lovit. A căzut pe spate. Nu era în stare de ebrietate atunci. Conflictul a durat în jur la jumătate de oră. Mai întâi s-au certat, după care s-au îmbrâncit. El era indignat că Ivan l-a numit cu cuvinte necenzurate. Pe Cozari Ivan nu l-a lovit, doar o dată l-a împins când a căzut jos. Mai întâi Ivan l-a împins. Pe urmă el l-a împins și Ivan a căzut, după ce s-a ridicat și pe neașteptate l-a lovit cu ciocanul și a căzut jos. L-a lovit în frunte în față, deasupra ochiului.

5. În ședința de judecată martorul, Mihail Angheluș, a explicat că Cozari Ivan și Diniciuc Ștefan îi sunt prieteni. Despre caz poate comunica că el cu Diniciuc Ștefan erau la el în ogradă, unde au servit o bere. Cozari Ivan venea cu calul. Calul său era la poartă, Diniciuc Ștefan făcea ca calul, îl imita, și s-a dus Cozari Ivan pe șes. Când Cozari Ivan venea de pe șes înapoi a ieșit în drum Diniciuc Ștefan de la el din ogradă. El când a ieșit cineva l-a strigat, a venit și a văzut că Ștefan era jos, i-a dat un ștergar. Diniciuc Ștefan din senin a imitat calul, a început a netezi calul. Cozari Ivan s-a enervat doar că Ștefan imita ca calul și a plecat pe șes. Când Ștefan a ieșit în drum a văzut, el atunci dădea mâncare la animale. A văzut doar momentul în care Ștefan a ieșit din ogradă. Diniciuc Ștefan nu a comunicat care este scopul că a ieșit din ogradă. Când l-a văzut pe Ștefan jos la pământ în drum, îi curgea sânge din cap și i-a dat un prosop cu apă. Ștefan nu a comunicat nimic atunci despre ce s-a întâmplat.
6. În ședința de judecată martorul, Andrei Chelsău, a declarat că nu i-a observat pe Diniciuc Ștefan și Cozari Ivan. Venea de la magazin și, când a coborât la vale, l-a văzut pe Ștefan sub gard la Angheluș Mihail. Avea un prosop alb pe față care era plin de sânge. A apelat serviciul 112, după care a venit ambulanța și poliția. L-a întrebat pe tatăl lui Ștefan ce a pățit, la care a spus că i-a fost aplicată o lovitură cu ciocanul în cap. Cei prezenți la locul faptei nu au comunicat care este motivul loviturii.
7. În ședința de judecată martorul, Stepanida Ursu, a declarat că era la poartă, vorbea cu tata lui Diniciuc Ștefan. În acest timp de pe șes venea Cozari Ivan cu un ciocan în mână. A ieșit din ogradă de la Angheluș Mihail în acest timp Diniciuc Ștefan, și s-a pus înaintea lui Cozari Ivan. Au început să se împingă. În acest timp Cozari Ivan i-a spus lui Ștefan să se dea la o parte că de altfel o să îi dea un ciocan în cap. Diniciuc Ștefan l-a izbit într-un gard pe Cozari Ivan, care s-a ridicat de jos și i-a tras cu ciocanul în cap lui Diniciuc Ștefan. Ultimul s-a prăbușit jos la pământ și îi curgea sânge din cap. Ei s-au numit cu cuvinte necenzurate, reciproc s-au numit. Primul a început Diniciuc Ștefan conflictul, s-a pus în fața lui Ivan în față, după care Ivan i-a spus să se ferească la o parte de altfel îi dă un ciocan în cap. S-au numit cu cuvinte necenzurate în timp ce se îmbrânceau, până ca să cadă Ivan jos. Ea era peste drum de ei, nu a auzit care anume primul a început să numească cu cuvinte necenzurate. Ei nu erau departe unul de altul, Ștefan era în picioare, Cozari Ivan era sub gard jos, după care s-a ridicat în picioare și i-a aplicat un ciocan în cap. La momentul aplicării cu ciocanul în cap, Ivan l-a lăsat jos pe Ștefan și a plecat la deal. Alte amenințări din partea lui Cozari Ivan către Diniciuc Ștefan nu au fost. Nu a auzit inițierea conflictului în momentul în care Cozari Ivan ducea cabalina pe șes. Din ce a văzut, inițiatorul conflictului a fost Ștefan Diniciuc care a ieșit din ogradă și s-a pus în fața lui Cozari Ivan și au început să se îmbrâncească.
8. Necătând la faptul că inculpatul nu şi-a recunocut vina în comiterea infracţiunii încriminate, probele cercetate în cadrul şedinţelor judecătoreşti, probează vinovăţia acestuia în comiterea infracţiunii imputate, şi anume:
   - **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de cercetare la fața locului din 26.05.2025,** prin care a fost cercetat locul comiterii infracțiunii, la fel a fost ridicat un ciocan;
   - **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de examinare a obiectului din 29.06.2025,** conform căruia obiectul supus examinării la constituit un ciocan cu coada confecționată din lemn cu lungimea de 30 cm. În capătul cozii se observă un obiect din metal de formă dreptunghiulară;
   - **datele de fapt constatate prin examinarea raportului expertiză judiciară cu nr.202533D0192 din 22.07.2025,** conform căruia la Ștefan Diniciiuc s-au constatat:

plagă contuză în regiunea frontală pe stânga a capului, echimoză și edem posttraumatic în regiunea periorbitală pe stânga, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur sau la lovirea de un asemenea obiect, prin mecanism de lovire; excoriație în regiunea nasului, excoriație în regiunea gâtului, excoriație în regiunea umărului stâng, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur sau la lovirea de un asemenea obiect, prin mecanism de lovire și fricțiune, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță de către organul de urmărire penală, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății;

- **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de confruntare din data 17.06.2025,** efectuat între partea vătămată Diniciuc Ștefan și martorul Ursu Stepanida, potrivit căruia partea vătămată Diniciuc Ștefan a declarat că o cunoaște pe Ursu Stepanida, iar careva relații de rudenie cu ea nu are. La data de 22.05.2025 în jurul orei 18:45 în timp ce se afla în strada s.Soltânești r.Nisporeni, Cozari Ivan a fost primul care l-a bruscat. Martorul Ursu Stepanida a declarat că îl cunoaște pe Diniciuc Ștefan, este consătean de al său, iar careva relații de rudienie nu are cu el. La data de 22.05.2025 în jurul orei 18:45 în strada s.Soltănești r.Nisporeni, cet.Diniciuc Ștefan a fost primul care l-a bruscat pe Cozari Ivan;
- **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de confruntare din data 16.09.2025,** efectuat între partea vătămată Diniciuc Ștefan și bănuitul Cozari Ivan, potrivit căruia partea vătămată Diniciuc Ștefan a declarat că îcunoaște pe Cozari Ivan, iar careva relații de rudenie cu el nu are. La data de 22.05.2025 în jurul orei 18:45 în timp ce se aflam în strada s.Soltănești r.Nisporeni, Cozari Ivan a fost primul care l-a bruscat. La data de 22.05.2025 ora 18:45, în strada s.Soltănești r.Nisporeni,Cozari Ivan s-a ridicat de la sol și i-a aplicat o lovitură cu ciocanul în regiunea capului. În urma loviturii el a căzut jos la sol. Bănuitul Cozari Ivan a declarat că îl cunoaște pe Diniciuc Ștefan, este consătean de al său, iar careva relații de rudienu nu are cu el. La data de 22.05.2025 în jurul orei 18:45 în strada s.Soltănești r.Nisporeni, Diniciuc Ștefan a fost primul care l-a bruscat pe Cozari Ivan. La data de 22.05.2025 în jurul orei 18:45 în timp ce se afla în strada s.Soltănești r.Nisporeni, el nu l-a lovit cu ciocanul în regiunea capului pe Diniciuc Ștefan. El, când l-a bruscat pe Diniciuc Ștefan, avea în mână ciocanul, iar Ștefan s-a lovit de unul singur cu capul în ciocan;
- **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de confruntare din data 18.09.2025,** efectuat între martorul Ursu Stepanida și bănuitul Cozari Ivan, potrivit căruia partea martorul Ursu Stepanida a declarat că îl pe Cozari Ivan, iar careva relații de rudenie cu el nu are. La data de 22.05.2025 în jurul orei 18:45 în timp ce se afla în strada s.Soltănești r.Nisporeni, Diniciuc Ștefan a ieșit de la Angheluș Mihail din curte, s-a pus în fața lui Cozari Ivan și el a fost primul care l-a bruscat pe Cozari Ivan. Tot Cozari Ivan îi comunica lui Diniciuc Ștefan să se dea la o parte că de nu o să-i aplice o lovitură cu ciocanul în regiunea capului. La data de 22.05.2025 ora 18:45, în strada s.Soltănești r.Nisporeni, Cozari Ivan după ce a fost bruscat de către Diniciuc Ștefan și a căzut jos la sol, s-a ridicat de jos și având în mână un ciocan i-a aplicat o lovitură cu ciocanul în regiunea capului lui Diniciuc Ștefan. În urma loviturii Diniciuc Ștefan a căzut jos la sol. Bănuitul Cozari Ivan a declarat că o cunoaște pe Ursu Stepanida, este consăteancă de a sa, iar careva relații de rudienu nu are cu ea. La data de 22.05.2025 în jurul orei 18:45 în strada s.Soltănești r.Nisporeni, Diniciuc Ștefan a fost primul care l-a bruscat pe Cozari

Ivan. La data de 22.05.2025 în jurul orei 18:45 în timp ce se afla în strada s.Soltănești r.Nisporeni, el nu l-a lovit cu ciocanul în regiunea capului pe Diniciuc Ștefan. El, când l-a bruscat pe Diniciuc Ștefan, avea în mână ciocanul, iar Ștefan s-a lovit de unul singur cu capul în ciocan.

Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţă în sarcina inculpatului

9. Prin prisma tuturor probelor prezentate de acuzatorul de stat, examinate în şedinţa de judecată, instanţa menţionează faptul că starea de fapt probată în faza de urmărire penală prin incriminarea inculpatului a faptelor imputate s-au confirmat în totalitate.
10. În conformitate cu art.101 Cod de procedură penală*, instanţa de judecată apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, din punct de vedere al coroborării lor, deduce cert vinovăția inculpatului în fapta imputată.*
11. Prin prisma tuturor probelor administrate și examinate în ședința de judecată, instanța menționează că starea de fapt probată atât în faza urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești prin încriminarea inculpatului, **Ivan COZARI,** a faptei imputate s-a confirmat în totalitate. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictualității.
12. Instanța de judecată consideră că probele cercetate în cadrul examinării cauzei confirmă circumstanțele de fapt, fiind suficiente pentru a dovedi incontestabil că fapta există, aceasta constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.
13. Instanţa reiterează că jurisprudența CEDO a statuat în cauza "Prince Hans Adam II de Liechtteinstein vs. Allemagne din 17.01.2001" că statele semnatare şi-au asumat obligaţii de natură să asigure că drepturile garantate de Convenţie să fie concrete şi efective, nu teoretice şi iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare realizării acestei obligații.
14. La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct.1-4 Cod de procedură penală, *instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.*
15. În conformitate cu art.51 alin.(1) Cod penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.*
16. În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art.52 Cod penal, *se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod*.
17. Potrivit art.113 Cod penal, *se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.*

18. Cercetând probele administrate, instanţa de judecată conchide că prin acţiunile sale intenţionate, **Ivan COZARI** a comis infracţiunea prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal.
19. Instanța de judecată menționează că în HP CSJ nr. 4 din 19.06.2006 privind practica judiciară în cauzele penale despre huliganism (Buletinul Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova, 2007, nr.1, pag.11) plenul CSJ în sensul unificării practicii judiciare a explicat că: - prin ordine publică se înțelege o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a instituțiilor de stat și publice; - prin încălcare a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect se consideră săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, zădărnicire a activităților de masă, suspendare temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc etc.; - prin huliganism însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe se înțelege atât violența psihică, cât și cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății.
20. Se reține că societatea, pe măsura dezvoltării sale, își creează anumite reguli elementare, menite să reglementeze interacțiunea dintre membrii săi precum și conduita acestora în cadrul societății, adică în public. Regulile respective pot fi preluate de dreptul pozitiv, dar pot și să persiste fără o careva legiferare. Importanța primară a acestor reguli este determinată de faptul că acestea fac diferența dintre un conglomerat de ființe irațională, care se conduc de o singură regulă - domină cel mai puternic și o societate modernă de oameni raționali, care se conduc de anumite reguli și principii morale ca de exemplu: bună conduită, respect reciproc, ajutor reciproc, securitate, liniște, libertate, egalitate etc. Toate aceste reguli, luate împreună, vin să creeze un mediu social propice dezvoltării ființei umane în spiritul libertății, securității, egalității, demnității umane, educației șt respectului reciproc. Așa cum a fost menționat anterior normele specificate sunt numite convențional ca ordine publică.
21. Instanța de judecată menționează că art.287 Cod penal, incriminează printre altele, acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor.
22. În HP CSJ nr 6 din 15 mai 2017 este specificat expres că, în sensul art.287 Cod penal, prin „violență” se înțelege violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, fie cu vătămare neînsemnată, care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă.
23. În condițiile specificate, contrapunând acțiunile realizate de inculpatul, **Ivan COZARI**, în privința victimei, Ștefan Diniciuc, la componența de infracțiune stabilită de art.287 alin.(3) Cod penal, instanța de judecată apreciază că în faptele acestuia sunt întrunite toate elementele și semnele obligatorii ale infracțiunii stabilite de norma enunțată și anume încălcarea ordinii publice, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei și încercarea aplicării violenței cu un obiect.
24. Astfel, instanța de judecată menționează că latura obiectivă a infracțiunii stabilită de art.287 alin.(3) Cod penal comisă de inculpatul, **Ivan COZARI**, este exprimată prin acțiunea principală de perturbare a ordinii publice, exprimata de agresarea victimei, aplicarea violenței

cu un obiect în raport cu victima în loc public. Se reține, că aceste acțiuni au fost în măsură să perturbeze ordinea publică, ori ele au fost observate și au determinat schimbarea conduitei altor persoane care erau la acel moment la locul respectiv.

25. Este evident că, la caz, conduita inculpatului a perturbat regulile obișnuite de conduită în loc public, precum și liniștea celor care se aflau în preajmă în acel moment.
26. Huliganismul este o infracţiune care face parte din categoria celor ce prejudiciază relaţiile sociale cu privire la ordinea publică. Desconsiderarea deplină a ordinii publice o demonstrează dorinţa făptuitorului de a profita de un pretext neînsemnat pentru răfuiala cu victima, iar în frecvente cazuri, pretextul pentru săvârşirea infracţiunii din motive huliganice este, în genere, aproape imposibil de identificat. Aceasta deoarece un astfel de pretext este în totală necorespundere cu fapta comisă şi cu urmările produse de aceasta. Trăsăturile motivelor huliganice sunt capacitatea de actualizare culminantă şi spontană; uşurinţa cu care e săvârşită infracţiunea; reacţia neadecvată a făptuitorului; făptuitorului îi aduce satisfacţie însuşi faptul comiterii infracţiunii.
27. În cazul infracţiunii de huliganism, aceste trăsături specifice ale motivelor huliganice se concretizează în lipsa evidentă de respect faţă de societate şi normele etice general acceptate; conduita făptuitorului care reprezintă o provocare manifestată ordinii publice; conduita făptuitorului condiţionată de dorinţa de a se contrapune altor membri ai societăţii şi de a-şi demonstra sentimentul de desconsiderare a acestora.
28. În corespundere cu art.131 lit. b) Cod penal, prin faptă săvârşită în public se înţelege fapta comisă într-un loc care, prin natura sau destinaţia lui, este întotdeauna accesibil publicului, în orice alt loc accesibil publicului, dacă în momentul săvârşirii faptei erau de faţă două sau mai multe persoane.
29. În temeiul art.134 Cod penal, prin loc de utilizare publică se înţeleg părţile clădirii, ale terenului, ale străzii ori ale unui alt loc, care sunt accesibile sau deschise publicului permanent, periodic sau ocazional şi care includ orice loc comercial, cultural, educaţional, de divertisment, de recreaţie sau oricare alt loc similar, accesibil sau deschis publicului.
30. Astfel, latura obiectivă a infracţiunii se atestă prin declaraţiile părţii vătămate, Ștefan Diniciuc, și ale martorilor, care au indicat că acțiunile lui **Ivan COZARI** au avut loc lângă pe o stradă din s.Soltănești, r.Nisporeni.
31. Instanţa de judecată menţionează că, deşi inculpatul nu recunoaște că ar fi comis acţiunile huliganice la data de 22.05.2025, conduita acestuia se apreciază ca fiind cu tentă huliganică, în condiţiile în care este inadmisibil de agreat într-o societate de drept aplicarea asupra unei persoane violență fizică și psihică, manifestată prin aplicarea loviturilor, în loc public, în prezența altor persoane.
32. Instanţa nu va reţine argumentele inculpatului precum că nu a comis un act de huliganism în privința părţii vătămate, or nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpatului, **Ivan COZARI**, de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și apreciate în modul cuvenit, demonstrează cu certitudine participarea acestuia la săvârșirea infracțiunii imputate.
33. La fel, în speță la faptele inculpatului sunt întrunite și semnele acțiunii adiacente, adică aplicarea violenței exprimate prin aplicarea loviturii cu un ciocan în regiunea capului, cauzându-i astfel lui Ștefan Diniciuc conform raportului de expertiză judiciară nr.202533D0192 din 22.07.2025*,* vătămare corporală ușoară.
34. Latura subiectivă se caracterizează prin intenţie directă. Motivele acestei infracţiuni sunt motive huliganice. Totodată, instanţa menţionează că oricare infracţiune are la bază un

motiv, adică în săvârşirea oricărei infracţiuni este un indiciu al normalităţii psihice a făptuitorului. La baza motivelor huliganice poate fi o emoţie negativă, însoţită de o izbucnire emoţională, aparent, fără un anumit motiv, lipsită de vreun pretext, fie are la bază un pretext neînsemnat sau inventat.

35. În speță, instanța de judecată apreciază că inculpatul, **Ivan COZARI**, și-a dat seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, și a prevăzut urmările, în mod conștient dorind survenirea acestora, în mod demonstrativ a încălcat regulile sociale şi morale de convieţuire, exprimând o vădită lipsă de respect faţă de societate, manifestată prin neglijarea premeditată a conduitei şi liniştii în societate, aplicând violență fizică asupra părții vătămate în prezența mai multor persoane.
36. Astfel, instanța de judecată apreciază că acesta a comis infracțiunea cu intenție directă.
37. Subiectul infracţiunii prevăzute la art.287 alin.(3) Cod penal este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii infracţiunii a atins vârsta între 14 și 16 ani. La momentul comiterii infracțiunii **Ivan COZARI** avea împlinită vârsta de 43 de ani.
38. În privinţa inculpatului, **Ivan COZARI,** a fost pornită urmărirea penală şi derulată cu respectarea legislaţiei procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenţiei pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale, inculpatului i-a fost aduse la cunoştinţă atât natura şi cauza acuzaţiei, cât şi probele pe care se fundamentează acuzaţia, precum şi calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârşite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.
39. Instanța a administrat un material probator amplu pe baza căruia a constatat starea de fapt, precum şi vinovăţia inculpatului.
40. Faptul că **Ivan COZARI** a comis fapta imputată se confirmă prin declarațiile părții vătămate, Ștefan Diniciuc, care a declarat că: „[…] *Se afla în ogradă la Angheluș Mihai. Cozari Ivan a trecut cu calul pe drum și el a imitat cum face calul. Ivan l-a înjurat, după care s-a dus, a priponit calul. El a ieșit și l-a întrebat de ce l-a numit așa. Ivan l-a împins și el, de asemenea, l-am împins. Ivan a căzut jos, iar când s-a ridicat, a luat și l-a lovit cu ciocanul, care era în mână la Cozari Ivan, în regiunea capului. Pe Cozari Ivan nu l-a lovit, doar o dată l-a împins. Mai întâi Ivan l-a împins. Pe urmă el l-a împins și Ivan a căzut, după ce s-a ridicat și pe neașteptate l-a lovit cu ciocanul și a căzut jos. L-a lovit în frunte în față, deasupra ochiului* […]".
41. Faptul comiterii infracțiunii se confirmă și prin declarațiile martorului, Stepanida Ursu, care a declarat că : „[…] *era la poartă, vorbea cu tata lui Diniciuc Ștefan. În acest timp de pe șes venea Cozari Ivan cu un ciocan în mână. A ieșit din ogradă de la Angheluș Mihail în acest timp Diniciuc Ștefan și s-a pus înaintea lui Cozari Ivan. Au început să se împingă. În acest timp Cozari Ivan i-a spus lui Ștefan să se dea la o parte că de altfel o să îi dea un ciocan în cap. Diniciuc Ștefan l-a izbit într-un gard pe Cozari Ivan, care s-a ridicat de jos și i-a tras cu ciocanul în cap lui Diniciuc Ștefan. Ultimul s-a prăbușit jos la pământ și îi curgea sânge din cap. Ei s-au numit cu cuvinte necenzurate. Nu a auzit cine primul a început să numească cu cuvinte necenzurate* […]".
42. De asemenea, instanța de judecată reține că declarațiile martorului, Stepanida Ursu, sunt în concordanță cu declarațiile martorului, Mihail Angheluș, care în ședința de judecată a declarat că: „[…] *el cu Diniciuc Ștefan erau la el în ogradă. Cozari Ivan venea cu calul. Calul său era la poartă, Diniciuc Ștefan făcea ca calul, îl imita. Când Cozari Ivan venea de pe șes înapoi a ieșit în drum Diniciuc Ștefan de la el din ogradă. El când a ieșit cineva l-a strigat, a venit și a văzut că Ștefan era jos, i-a dat un prosop. Cozari Ivan s-a enervat că*

Ștefan imita ca calul. Când l-a văzut pe Ștefan jos la pământ în drum, îi curgea sânge din cap și i-a dat un prosop cu apă […]".

43. Faptul comiterii infracțiunii se confirmă și prin declarațiile martorului, Andrei Chelsău, care a declarat că : „[…] *venea de la magazin și, când a coborât la vale, l-a văzut pe Ștefan sub gard la Angheluș Mihail. Avea un prosop alb pe față care era plin de sânge. A apelat serviciul 112, după care a venit ambulanța și poliția. L-a întrebat pe tatăl lui Ștefan ce a pățit, la care a spus că i-a fost aplicată o lovitură cu ciocanul în cap* […]".
44. Totodată, instanța de judecată ia în considerare raportul de expertiză judiciară cu nr.202533D0192 din 22.07.2025, conform căruia la Ștefan Diniciiuc s-au constatat: plagă contuză în regiunea frontală pe stânga a capului, echimoză și edem posttraumatic în regiunea periorbitală pe stânga, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur sau la lovirea de un asemenea obiect, prin mecanism de lovire; excoriație în regiunea nasului, excoriație în regiunea gâtului, excoriație în regiunea umărului stâng, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur sau la lovirea de un asemenea obiect, prin mecanism de lovire și fricțiune, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță de către organul de urmărire penală, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.
45. Aceste probe sunt pertinente, concludente și veridice, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că **Ivan COZARI** la data de 22.05.2025, în jurul orelor 18:40, în timp ce se afla în loc public, pe o stradă din sat.Soltănești, r-nul Nisporeni, urmărind scopul încălcării ordinei publice și aplicării violenței asupra persoanei, intenționat, demonstrând o lipsă evidentă de respect față de societate și normele etice general acceptate, încălcând ordinea publică, în urma unui conflict cu Diniciuc Ștefan, l-a bruscat și i-a aplicat ultimului o lovitură cu un ciocan în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.202533D0192 din 22.07.2025, vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.
46. Acțiunile inculpatului sunt confirmate prin declarațiile părții vătămate și martorilor, date sub jurământ, fiind avertizați de răspundere penală pentru declarații false, iar temei de a nu crede acestor declarații instanța de judecată nu are. Mai mult ca atât, declarațiile acestora sunt confirmate prin probelele materiale. La fel, în cadrul ședințelor s-a stabilit cu certitudine că inculpatul a acționat cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptei sale.
47. În cadrul examinării circumstanţelor cazului şi probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracţiunii de huliganism agravat în acţiunile lui **Ivan COZARI** şi nu au fost stabilite circumstanţe care să înlăture caracterul penal al faptei.
48. Relativ la cele reținute, instanța notează că probele cercetate în ședința de judecată colaborează între ele, sunt concludente și demonstrează incontestabil că inculpatul, **Ivan COZARI** a comis acţiuni intenţionate care încalcă ordinea publică, însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanelor, și care prin conţinutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.
49. Totodată, partea vătămată și martorii audiați în cadrul ședinței de judecată, au depus declaraţii cu privire la constatarea faptei prejudiciabile şi identificarea făptuitorului, şi nu au fost stabilite careva împrejurări pentru a da apreciere critică depoziţiilor martorilor. Mai mult, instanţa nu a depistat careva divergenţe esenţiale între declaraţiile acestora, ele fiind în concordanţă cu circumstanţele de fapt ale cauzei, fiind veridice şi consecvente pe tot

parcursul procesului penal. Astfel, instanța de judecată reiterează că partea vătămată și martorii au fost audiați fiind preîntâmpinați de răspunderea penală conform art.312 Cod penal, fapt pentru care declarațiile lor nu pot fi puse la dubiu până la proba contrarie.

50. Astfel, apreciind probele din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată stabilește și, de asemenea, este convinsă că fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul a avut loc și că această faptă a fost săvârșită anume de **Ivan COZARI**, fapta care întrunește elementele infracțiunii și care este prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal, pentru care și va fi declarat vinovat și, respectiv, supus pedepsei penale.
51. Instanța de judecată consideră de a respinge argumentele invocate de avocatul Tatiana Nastas, privind achitarea inculpatului, ori, reieșind din probele cercetate în ședința de judecată, s-a confirmat în totalitate vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate, de către partea apărării nefiind prezentate careva probe pertinente și concludente, sau careva argumente verosimile, care să combată probele acuzării în acest sens.
52. Astfel, materialele anexate și cercetate în cadrul examinarii cauzei penale au dus la constatarea faptei prejudiciabile și identificarea făptuitorului, și nu au fost stabilite careva împrejurări pentru a exclude careva probe sau a nu le considera pertinente dupa cum solicită partea apărării. Instanța consideră că sunt depoziţii de apărare, nefiind însoțite de suport probatoriu, astfel solicitarea apărătorului privind achitarea inculpatului, instanța o consideră ca neîntemeiată.
53. Afirmațiile inculpatului precum că nu se consideră vinovat de săvârșirea infracțiunii atribuite lui ca învinuire, instanța o consideră ca o modalitate de apărare a sa, îndreptată spre eschivarea de la răspunderea penală, or declaraţiile lui nu coroborează cu alte probe administrate, fiind în contradicție cu acestea, această stare nu determină nevinovăția inculpatului, or, probele prezentate de către acuzatorul de stat, în coroborare cu materialele cauzei penale, confirmă pe deplin și fără ambiguități vinovăția acestuia, iar raționamentele aduse în sprijinul acestor afirmații au un scop de a evita răspunderea.
54. Or, nerecunoaşterea vinovăţiei de către inculpat reprezintă o metodă de apărare şi un drept a inculpatului de a nu se auto incrimina, garantat de art.66 Cod de procedură penală.
55. Astfel, alegaţiile apărătorului inculpatului nu sunt plauzibile și poartă caracter declarativ, urmând a fi respinse.
56. Apreciind probele expuse din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării, conform propriei convingeri, formate în rezultatul examinării cauzei, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată consideră că vinovăția lui **Ivan COZARI,** a fost dovedită pe deplin, iar acțiunile lui corect au fost calificate de către acuzatorul de stat potrivit art.287 alin.(3) Cod penal, *huliganismul agravat* adica *acțiunile intenționate, exprimate în încălcarea ordinei publice, cu încercarea aplicării violenței cu un obiect și cu aplicare violenței.*

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului

57. Instanţa de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993, 14307/88." CEDO a statuat că " (…) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală. În acest sens, instanța reiterează şi prevederile art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie şi faptul că

hotărârea pronunţată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei, Highins contra Franţei 1998, în cauza Helle contra Finlandei 1997 şi Boldea contra României 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenţie obligă instanţele să-şi motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligaţii poate varia în funcţie de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în faţa instanţei, precum şi diferenţele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispoziţiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie. De asemenea CEDO a arătat că obligaţia instanţei de a motiva hotărârea pronunţată, este aceea de a demonstra părţilor că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanţei obligaţia de a examina efectiv mijloacele, argumentele şi ofertele de probă ale părţilor (cauza Perez împotriva Franţei și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

58. Instanţa la individualizarea, stabilirea categoriei şi termenului pedepsei ţine cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal şi anume de gravitatea infracţiunilor săvârşite, de motivul acestora, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia precum şi scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului.
59. La fel, consemnăm că conform prevederilor art.61 alin.(1) Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor*, iar potrivit alin.(2) al aceleiaşi dispoziţii legale, *pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşrii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate*.
60. Conform art.75 alin.(1) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia*, iar potrivit alin.(2), *în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul*. *O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată*.
61. Urmează a fi notat că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale.

62. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.
63. Astfel, urmează a fi relevat că la individualizarea pedepsei se va ţine cont de prevederile art.75 Cod penal, din dispoziţiile căruia se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată. De altfel, pedeapsa penală este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii Generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei, însă, constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.
64. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârsite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.
65. La caz, componența de infracțiune prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal prevede pedeapsa cu *închisoare de la 3 până la 7 ani.* Respectiv, conform art.16 alin.(3) Cod penal, se consideră ca infracţiune **gravă**.
66. Hotărârea Plenului CSJ a RM din 11.11.2013, nr.8 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, precizează că instanţele de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârșite, motivul şi scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul şi mărimea daunei prejudiciabile, circumstanţele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvîrşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu

este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

67. Astfel, instanța menţionează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privinţa inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracţiunea săvârşită de către aceasta este gravă. În acest punct de analiză, instanța ţine să mai specifice că, raţionamentul care poate condiţiona aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului şi comportamentul acestuia până la săvârşirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază faptele social periculoase, conduita bună; stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunilor sau pentru a repara paguba pricinuită şi comportarea sinceră în cursul procesului.
68. Această convingere este fundamentată pe circumstanțele în care a fost descoperită infracțiunea. Prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei este în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități de același gen, raportat la fapta comisă, gradul de pericol social al acesteia, conduita bună a inculpatului anterior și pe parcursul cercetărilor.
69. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.
70. Circumstanțe ce atenuează sau agravează răspunderea penală a lui **Ivan COZARI** conform art.76 Cod penal, nu au fost stabilite.
71. La stabilirea pedepsei pentru **Ivan COZARI,** instanța de judecată va ține cont de personalitatea inculpatului, care anterior a fost judecat prin sentința Judecătoriei Ungheni din 14.12.2016 în temeiul art.179 alin.(1) Cod penal la o pedeapsă sub formă de 133 ore MNFC; - prin sentința Judecătoriei Ungheni din 10.07.2025 în temeiul art.187 alin.(2) lit.d), e) Cod penal la o pedeapsă sub formă de 4 ani 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 3 ani.
72. Instanța concluzionează că **Ivan COZARI,** fiind tras anterior la răspundere penală, nu a îndreptățit încrederea ce i s-a acordat, nu a făcut concluziile necesare și nu a mers pe calea corijării, continuând activitatea criminală.
73. De asemenea, inculpatul se caracterizează din punct de vedere pozitiv, nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog.
74. În ceea ce priveşte modalitatea de executare a pedepsei, instanța de judecată călăuzindu-se de gradul prejudiciabil al infracțiunii, de necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, că săvârșirea infracțiunii nu reprezentă un incident în viața inculpatului, consideră că corectarea şi reeducarea acestuia este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare. De asemenea, instanța la stabilirea pedepsei va lua în considerație amploarea fenomenului de huliganism şi eforturile depuse de autorităţile statului în vederea

contracarării acestuia. Instanţa manifestă încrederea că inculpatul va face concluziile necesare şi nu va mai comite noi infracţiuni.

75. Reieşind din cele expuse mai sus, din circumstanţele cazului, ţinând cont de scopul pedepsei penale, instanţa conchide că corectarea şi reeducarea inculpatului, **Ivan COZARI,** se va realiza prin stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare. Instanța relevă că această pedeapsă este echitabilă, or ea va impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporțional cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficient pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului, întregii societăți, perturbate prin infracțiune.
76. Astfel, în speță, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, care a comis anterior infracțiuni, instanța de judecată consideră că pentru realizarea actului de justiție este necesară stabilirea inculpatului a unei pedepse sub formă de închisoare.
77. Stabilind pedeapsa sub formă de închisoare, instanța de judecată va determina și tipul penitenciarului în care urmează a fi executată pedeapsa. Astfel, pornind de la tipul infracțiunii săvârșite, pedeapsa sub formă de închisoare urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, or potrivit art.72 alin.(3) Cod penal *în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni mai puţin grave şi grave, săvârşite cu intenţie.*
78. Raportând cele constatate în ședința de judecată la dispozițiile art.90 Cod penal, constată imposibilitatea aplicării în cazul dat a prezentei norme din următoarele considerente. Astfel, inculpatul a comis în mod repetat infracțiuni cu intenție, iar faptul respectiv indică prezența unei stări de conflict în care se află inculptul în raport cu normele sociale, și implicit imposibilitatea corectării acestuia printr-o condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, impunându-se o pedeapsă mai aspră din partea statului pentru a realiza scopurile prevăzute de art.61 Cod penal.
79. În aceeași ordine de idei săvârșirea unei noi infracțiuni de către inculpat denotă faptul că acesta nu a utilizat cu bună credință șansa acordată de instanța de judecată și anume șansa de a fi la libertate, iar inculpatul nu a îndreptățit încrederea ce i s-a acordat. Prin urmare, ţinând cont de scopul legii penale, de persoana celui vinovat, instanţa de judecată consideră că corectarea inculpatului nu este posibilă fără privarea de libertate şi va aplica inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, ori corectarea şi reeducarea condamnatului constă în extirparea mobilurilor negative din conştiinţa lor, mobiluri care au determinat săvârşirea infracţiunii. Cu atât mai mult, scopul pedepsei penale nu este numai cel de corectare a făptuitorului, ci și acel de prevenire a continuării activității criminale care în cazul lui nu a fost realizat, el săvârșind noi infracțiuni.
80. Instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea penală, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate. Mai mult, pedeapsa nu constituie un mijloc de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.
81. În conformitate cu art.84 alin.(4) Cod penal*, conform prevederilor alin.(1)–(3) se stabileşte pedeapsa şi în cazul în care, după pronunţarea sentinţei, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracţiuni săvîrşite înainte de pronunţarea sentinţei în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parţial, în baza primei sentinţe.*
82. Instanța de judecată reține că prin sentința Judecătoriei Ungheni din 10.07.2025 **Ivan COZARI** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevzăute de art.187 alin.(2) lit.d), e) Cod pena, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de 4 ani 6 luni închisoare cu

executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare a fost suspendată condiționată pe un termen de probațiune de 3 ani.

83. Respectiv, în prezenta cauză pedeapsa în privința inculpatului se va stabili cu aplicarea dispoziţiilor art.84 alin.(4) Cod penal, astfel încât la pedeapsa definitivă aplicată adăugând parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Ungheni din 10 iulie 2025.

Măsura preventivă

84. În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală**,** *în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.*
85. Instanța consideră că în privința inculpatului, **Ivan COZARI**, urmează să fie aplicată măsura preventivă, obligaţiunea de nepărăsire a țării, care se va menține până la devenirea definitivă a sentinței.

Corpuri delicte

86. Prin prisma art.162 alin.(1) pct.2) din Codul de procedură penală, *în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte*.
87. Astfel, un ciocan cu coada confecționată din lemn cu lungimea de 30 cm, a fost recunoscută ca corp delict prin ordonanța din 29.06.2025 (f.d.70) și în acest sens instanţa concluzionează că aceasta urmează a fi nimicit după intrarea sentinței în vigoare.

Cheltuielile judiciare

88. În partea ce ține de solicitarea acuzatorului de stat privind recuperarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, instanța de judecată reține ca fiind relevante speței prevederile art.229 alin.(1) și (2) Cod procedură penală, potrivit cărora, *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare*.
89. Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat. Respectiv, instanța de judecată, raportând prevederile legale enunțate supra, la materialele cauzei, consideră că plata cheltuielilor judiciare urmează a fi pusă în sarcina inculpatului, atâta timp cât ultimul a comis infracțiunile imputate, vina acestuia fiind dovedită indubitabil.
90. Acuzatorul de stat solicită încasarea de la inculpatul, **Ivan COZARI,** a cheltuielilor suportate în mărime de 768 lei, motivând că legea nu obligă statul să suporte cheltuielile judiciare, ci doar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.
91. Astfel, luând în considerație că în cadrul cauzei penale s-a stabilit vinovăția lui **Ivan COZARI**, instanța de judecată menționează că argumentele invocate de către acuzatorul de

stat în susținerea solicitării înaintate sunt întemeiate, deoarece conform art.143 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, expertiza se dispune şi se efectuează şi în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

92. Drept urmare celor invocate, se indică că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plăţile necesare pentru efectuarea expertizei și alte plăți vor fi achitate din contul inculpatului în conformitate cu prevederile art. 227, 229 Cod de procedură penală.
93. Astfel, se reţine că expertiza judiciară a fost ordonată de către organul de urmărire penală, fiind acţiune procesuală ce ţine de administrarea probatoriului şi formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina acuzării. În sensul dat, instanţa de judecată constată faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăţiei inculpatului în comiterea infracţiunii incriminate, prin efectuarea expertizei judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului la momentul dispunerii, care ulterior urmează a fi încasate de la inculpat.
94. Instanţa de judecată consideră necesar de a încasa din contul inculpatului în beneficiul bugetului de stat suma de 768 lei cu titlu de cheltuieli judiciare. Se menționează că temeiuri de liberare a inculpatului de la plata acestor cheltuieli, în speță nu au fost stabilite.

Acțiunea civilă

95. În ceea ce privește acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, Ștefan Diniciuc, cu referire la încasarea de la inculpatul, **Ivan COZARI,** în beneficiul său a prejudiciului material, instanța de judecată conchide următoarele.
96. Potrivit art.385 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinţei instanţa de judecată va stabili dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă*.
97. Conform art.219 alin.(1) Cod de procedură penală, *acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârşirea acesteia*.
98. Art.220 alin.(3) Cod procedură penală prescrie că, *hotărârea privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept.*
99. În conformitate cu art.387 alin.(1) Cod de procedură penală, *o dată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.*
100. În corespundere cu prevederile codului civil, *cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune*.
101. Instanţa de judecată reamintește că, în conformitate cu prevederile alin.(1) al art.118 Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel*.
102. Instanța reține că Ștefan Diniciuc prin ordonanța din 23.07.2025 a fost recunoscut în calitate de parte vătămată în cadrul prezentei cauze penale (f.d.38).
103. În ședința de judecată partea vătămată, Ștefan Diniciuc, a solicitat încasarea cheltuielilor pentru intervenția chirurgicală în sumă de 762 lei.
104. Instanța nu contestă faptul că partea vătămată, Ștefan Diniciuc, putea să suporte un prejudiciu material. Cu toate acestea, instanța reține că partea vătămată nu a prezentat probe care ar confirma cheltuielile pentru intervenția chirurgicală, iar oferirea unei posibilități

suplimentare de a face o claritate și de a prezenta probe în acest sens ar fi impus amânarea ședinței de judecată.

105. Având ca reper circumstanțele de fapt și de drept stabilite, instanţa va lăsa capătul acţiunii civile înaintate de Ștefan Diniciuc privind încasarea prejudiciului material fără soluţionare şi, în acest caz, partea civilă îşi menţine dreptul de a intenta acţiunea în modul prevăzut de procedura civilă.

106. *Analizând materialele din dosar, argumentele pronunţate în şedinţa de judecată, elucidând şi constatând starea de lucru descrisă mai sus, călăuzindu-se de prevederile art.384-385, 392-395 Cod de procedură penală, instanţa de judecată*

hotărăște:

Ivan COZARI se recunoaşte vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal şi i se aplică o pedeapsă sub formă de 4 (patru) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate art.84 alin.(4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepsei stabilite în baza sentinței Judecătoriei Ungheni din 10 iulie 2025, se stabilește inculpatului, **Ivan COZARI**, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare a pedepsei urmează a fi calculat începând cu data reținerii lui **Ivan COZARI**.

Se aplică în privinţa lui **Ivan COZARI** măsura preventivă, obligarea de a nu părăsi țara, care se va menține până la devenirea definitivă a sentinței.

Corpul delict, un ciocan cu coada confecționată din lemn cu lungimea de 30 cm, de nimicit după intrarea sentinței în vigoare.

Se încasează de la **Ivan COZARI** în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 768 (șapte sută șaizeci și opt) lei.

Se admite în principiu acțiunea civilă înaintată de Ștefan Diniciuc privind încasarea prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

Sentinţa cu drept de atac la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Președintele ședinței,
judecătorul ***** **Anatolie RUSU**

*****

Judecătorul **Anatolie RUSU**